

ΠΡΑΞΕΙΣ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἐτήσια.....	Φράγκα	12
Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτήσια ..	"	15
Ἐν Τουρκίᾳ Ῥωμ. καὶ Αἰγύπτῳ λίσ. Τ.		1
Ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ.....	φρ.	26

Ἐκδίδεται καθ' ἐκάστην

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΤΩΝ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Δι' ἑκάστον στίχον ἅπαξ	λεπτά	40
" " " δις	"	25
" " " τρίς καὶ τετράκις	"	20
" " " πεντάκις καὶ ἑξακις	"	15

Γραφεῖον τῆς "Ἐφ. ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 51

Ἐκάστον φύλλον τῆς "Ἐφ. τιμᾶται λεπτῶν ΠΕΝΤΕ.

Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις τῆς «Ἐφ.»

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 5)17 Ἰουνίου 1877.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐξ Ἀσίας εἰδήσεις, ἀπὸ τερσάρων ἡδὴ ἡμερῶν αἰματηραὶ μάχαι ἔλαβον χώραν περὶ τοῦ Κάρς, ἐνθα οἱ Ῥῶσοι συνεκέντρωσαν πάσας αὐτῶν τὰς δυνάμεις. Οἱ ἐν Soghanlu καὶ Olu Ῥῶσοι διετάχθησαν νὰ μεταβῶσιν ἐσπευσμένως πρὸ τοῦ Κάρς, πρὸς τὸν αὐτὸν δὲ σκοπὸν καὶ δύο μεραρχίαι ἐγκατέλειπον τὸ Ἀρδαχάν. Καίτοι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν μαχῶν τούτων εἶναι εἰσέτι ἀγνωστον, οὐχ' ἦττον βεβαιούται ὅτι οἱ Ῥῶσοι ὑπέστησαν μεγάλας ζημίας καὶ ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἐπολέμησαν μετὰ πολλοῦ θάρρους. Σκοπὸς τῶν Ῥώων εἶναι νὰ κυριεύωσι τὸ φρούριον Thamas, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ νῦν πάσαι αὐτῶν αἱ προσπάθειαι ἀπέβησαν μάταιαι. Λέγεται ὅτι ἡ μάχη διήρκεσεν ὀλόκληρον ἡμέραν. Ἀναγγέλλεται δὲ ὡς βέβαιον ὅτι 10,000 Τοῦρκοι ὁδεύουσι πρὸς τὸ Ἀρδαχάν πρὸς ἀνέκτισιν τῆς θέσεως ταύτης.

Μία τουρκικὴ μεραρχία ἐλάυνει πρὸς τὸ Mollah. Ἐτερον δὲ πολυάριθμον σῶμα τουρκικὸν ὁδεύει πρὸς τὸ Alash, ὅπου θέλει συγκροτηθῇ σπουδαία μάχη. Τὲ τῶμα οὗ ἄρχει ὁ Μουχτάρ πασᾶς, φυλάττον τὴν θέσιν του εἰς Zevin ἐνισχύθη μεγάλως ὑπὸ νέων ἐπικουριῶν. Τούτου δ' ἔνεκεν πιστεύεται ὅτι οἱ Ῥῶσοι θέλουσιν ἀποφύγει νὰ συνάψωσι μάχην εἰς τὸ μέρος τοῦτο. Αἱ κινήσεις τῶν Ῥώων πρὸς τὸ Βατούμ βαίνουσι βραδέως, πολλὰ δ' ἡμέραι θὰ παρέλθωσιν, ἄχρις οὗ ἀποφασίσωσι νὰ προσβάλωσι τὴν θέσιν ταύτην, ἐν ᾗ θὰ εὕρωσι σφοδρὰν ἀντίστασιν.

Ἐκ Σουκούμ. Καλὲ δὲν ἀνηγγέλθη τι ἄξιον λόγου ἢ μόνον ὅτι οἱ Τοῦρκοι κατέθραυσαν 500 ἀτάκτους Ῥώους καὶ ἐκυρίευσαν ὅπλα καὶ πολεμοφόδια.

Ἐκ τηλεγραφημάτων ἀξιόπιστων τῆς χθὲς βεβαιούται ὅτι ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ Σουλεϊμάν πασᾶ συγκροτηθείσῃ μάχῃ εἰς Kristaya (ἐν Μαυροβουνίῳ) αἱ ἀπώλειαι ἀμφοτέρων τῶν ἐμπολέμων ὑπῆρξαν μεγάλαι, σπουδαίωτεραι δ' ἦσαν αἱ τῶν Μαυροβουνιωτῶν, οἵτινες ἠττήθησαν. Οἱ Μαυροβουνιωταὶ κανονιοβολοῦσι μακρόθεν τὰ φρούρια τοῦ Σπούτζ καὶ τῆς Ποδγορίτσας πλὴν ἀνευ ἀποτελέσματος.

Ὁ Μεχμέτ Ἀλῆ Πατᾶς εἰσήλασεν εἰς τὸ Μαυροβούνιον. Ὅλοι οἱ χωρικοὶ ἀπομακρύνονται εἰς τὰ ὄρη.

Ἐκ Δουνάβεως οὐδὲν ὑπάρχει νεώτερον. Τὰ τουρκικὰ πυροβολοστέα ἐξακολουθοῦσι τὸ πῦρ, οἱ δὲ Ῥῶσοι συγ-

κεντροῦσι πολυάριθμους δυνάμεις εἰς Καλαφάτιον, Γιούργεβον καὶ Βραίλαν, ὅπως ἀποπειραθῶσιν ἐκ νέου τὴν διὰβασιν τοῦ ποταμοῦ.

Ὁ Ἐπὲμ Πασᾶς καὶ ὁ Σαβφὲτ Πασᾶς διεκήρυξαν ἐπα-νελημμένως εἰς τὸν Λαυάρδον καὶ εἰς ἄλλα ἐπίσημα πρόσωπα ὅτι οὐδαμῶς διανοοῦντο νὰ ἐπιχειρήσωσι τὸν πόλεμον, ἀλλ' ὅτι ὁ Μιδαὰτ Πασᾶς εἶχεν ἐμπνεύσει τοσοῦτον φανατισμὸν εἰς τὸν λαόν, ὥστε ἀπέβηκεν αὐτοῖς ἀδύνατον νὰ ἀποφύγωσι τὴν ἐνεστῶσαν πάλην.

Ἐν τῷ συγκροτηθέντι τὴν παρελθοῦσαν τετάρτῃ συμβουλίῳ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν, τινες τῶν ὑπουργῶν ἐξεδήλωσαν γνώμην περὶ εἰρήνης καὶ ἀνέφερον ὅτι, ἐν ᾗ τουρκικὴ κυβέρνησις ἀποτείνετο εἰς τὰς ξένας δυνάμεις, ἤθελεν εἶσθαι δυνατόν νὰ ἐνεργήσωσιν αὐταὶ ὅπως παύσωσιν ἀμέσως αἱ ἐχθροπραξίαι καὶ ἐν τῷ διαστήματι τῆς ἀνακωχῆς εὑρεθῇ μέσον πρὸς συνομολόγησιν τῆς εἰρήνης. Εἰς τῶν ὑπουργῶν προσέθηκεν ὅτι ἡ Τουρκία οὐδεμίαν πρέπει νὰ προσδοκᾷ βοήθειαν ἔξωθεν, οὐδ' αὐτῆς τῆς Ἀγγλίας ἐξαιρουμένης, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν ρωσικὴν διακοίνωσιν ἡ Ῥωσία δὲν σκοπεῖ εἰς κατακτήσεις καὶ ὅτι τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα δύναται νὰ διευθετηθῇ διὰ κοινῆς συνεννόησεως ὅλων τῶν δυνάμεων τῶν ὑπογραψασῶν τὴν συνθήκην τῶν Παρισίων. Ὁ αὐτὸς ὑπουργὸς ἐν τέλει εἶπεν ὅτι ἡ Εὐρώπη φοβουμένη γενικὴν πυρκαϊάν, θέλει σπεύσει νὰ μεσολαβήσῃ μετὰ τὴν Τουρκίαν καὶ Ῥωσίαν τῶν ἄλλων ὑπουργῶν ἐναντίαν γνώμην ἐχόντων, οὐδεμίαν ἐλήφθη ἀπόφασιν.

Αἱ ἐργασίαι τῆς βουλῆς θέλουσι παύσει 10 ἡμέρας μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Ἐμίρη τοῦ Αὐγανιστὰν Jökender-Beg μὴ τυχὼν τῆς δεούσης προθυμίας ἐκ μέρους τῆς Τουρκικῆς κυβερνήσεως πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου, ὅπου ὑπέβηκεν αὐτῇ, περὶ συμμετοχῆς του εἰς τὴν κατὰ τῶν Ῥώων πάλην, θέλει ἐπιστρέφει εἰς Λονδίνον. Λέγεται ὅτι ὁ Ἐμίρης ἠτήσατο παρὰ τῆς Τουρκικῆς κυβερνήσεως ὑψηλὴν τιμὰν εἰς τὴν Τουρκικὴν στρατῶν καὶ ὅτι ἡ αἴτησις τοῦ ἀπερρίφθη διὰ διαφόρους αἰτίας.

Ἰδιωτικὰ τηλεγραφήματα ἀναφέρουσιν ὅτι ἐν τῇ συναφθείσῃ μάχῃ τῆς 11 Ἰουνίου εἰς Kristaya, ὁ Σουλεϊμάν πασᾶς ἀπώλεσεν ἐπέκεινα τῶν 4000 ἀνδρῶν, ἐν οἷς ἀριθμοῦνται 60 ἀξιωματικοί, ἐξ ὧν 3 στρατηγοὶ μεραρχιῶν, 5 συνταγματάρχαι καὶ 10 ταγματάρχαι. Αἱ ἀπώλειαι τῶν Μαυροβουνιωτῶν ἀνέρχονται εἰς 2,500 ἀνδρας, ἐξ ὧν

πολλοὶ ἀξιωματικοί. Βεβαιούται δὲ ὅτι αἱ εἰς τὸ Νίζιτε ἀποσταλεῖσαι τροφαὶ μετὰ πολεμοφοδίων ἐκυριεύθησαν ὑπὸ τῶν Μαυροβουνιωτῶν.

Ἔτερα τηλεγραφήματα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν ἀναφέρουσιν ὅτι οὐδόλως εἶναι γνωστὰ τὰ μέχρι τῆς 13 ἰσταμ. μηνὸς συμβάντα ἐν Ἀσίᾳ.

Πλεῖστοι τῶν κατοίκων τοῦ Ῥουσσουκίου ἐγκατέλιπον τὰς ἐστίας των φοβηθέντες μήπως οἱ Ῥῶσοι διαβῶσι τὸν Δούναβιν διὰ τοῦ μέρους τούτου.

Οἱ ἐν ταῖς ἐξοχαῖς Ἀδριανουπόλεως κατοικοῦντες Κιρκάσιοι ἠρνήθησαν, ἐναντίων τῶν διαταγῶν τῆς Κυβερνήσεως, νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸν πόλεμον, ἰσχυριθέντες ὅτι ἐν ἡ ἂν περιπτώσει ἐνέπιπτον εἰς χεῖρας τῶν Ῥώσων, ἤθελον τουφεκισθῇ παρ' αὐτῶν ὡς ἐπαναστάται.

Ἐκ Τραπεζοῦντος ἀπὸ 11 Ἰουνίου γράφουσιν, ὅτι, κατὰ πληροφορίας ἐπιβατῶν ἐξ Ἐρζερούμης, τὸ ὑπὸ τοῦ Μουσᾶ Πασᾶ, πρῶτον ὑπασπιστοῦ τοῦ σουλτάνου, διοικούμενον σῶμα ἐκ Κιρκασίων κατεθράυσθη ὑπὸ τῶν Ῥώσων μετὰ ξὺν Ἀρδαχάν καὶ Κάρς.

ΕΝ ΚΡΗΤΗ 5 Ἰουνίου 1877.

Τὸ τεσσαρακονθήμερον διάστημα τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως ἔληξεν ἤδη, ἀλλ' αἱ ἀπαιτήσεις τῶν Κρητῶν ἀναμένουσιν ἀκόμη τὴν ἀπάντησιν τῆς κυβερνήσεως. Τοῦτο ὑπενύμεισαν τηλεγραφικῶς εἰς τὴν Α. Μ. οἱ χριστιανοὶ πληρεξούσιοι, ἔμαθον δὲ παρὰ τοῦ διοικητοῦ ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἔμελλε νὰ γνωστοποιηθῇ τῆς κυβερνήσεως ἡ ἀπόφασις. Δυστυχῶς τὸ ὕψος τῆς Α. Ε. κατὰ τινὰς ἰδιαιτέρας μετὰ πληρεξουσίων συνομιλίας, μικρὰν ἀφίνει ἀμφιβολίαν, ὅτι ἡ κυβέρνησις οὐ μόνον πᾶσαν νέαν παραχώρησιν μελετᾷ ν' ἀρνηθῇ, ἀλλὰ καὶ τὰ ὑπάρχοντα προνόμια θέλει νὰ θυσιάσῃ εἰς τὸ εἶδωλον τῆς συνταγματικῆς ἰσοπεδώσεως. Τί δύναται νὰ προκύψῃ συνεπείᾳ τοιοῦτου τολμήματος περιττὸν νὰ ἀναφέρωμεν. Καὶ αὕτη ἡ διοίκησις οὐδαμῶς πλανᾶται περὶ τούτου καὶ διὰ τοῦτο ὁ διοικητὴς ἐφρόντισεν ἐγκαίρως νὰ παραστήσῃ εἰς τοὺς πληρεξουσίους ὅσον ἡδύνατο ζωηρότερον τὸ μέγεθος τῶν κατὰ ζήρὰν καὶ ὀχλασσαν δυνάμεων τῆς Πύλης καὶ τὴν ταχύτητα μετὰ τὴν ὁποίαν πᾶσα ἐπαναστάσεως ἀπόπειρα θὰ κατεπνίγετο ἀναποφεύκτως ἐν αὐτῇ τῇ γεννήσει της. Ἡ Α. Ε. δὲν ἡμέλησεν ὥσαύτως νὰ διδάξῃ τοὺς πληρεξουσίους πόσον ἀπατηλὸν θὰ ἦτο νὰ ἐλπίζωσιν ἐξ Ἑλλάδος ἀρωγὴν, βεβαιώσας ὅτι πάντες αὐτῆς οἱ λιμένες θὰ ἀπεκλείοντο παρευθὺς ὑπὸ τοῦ Χόδερτ. Δὲν γνωρίζω ποίαν ἐντύπωσιν ἀφῆκαν εἰς τὸ πνεῦμα τῶν κ. βουλευτῶν οἱ λόγοι οὗτοι; βεβαίως ὅμως θὰ παρετήρησαν ὅτι ὑπάρχει κάποια δυσαναλογία μετὰ τῶν κολοσσίων, κατὰ τὴν Α. Ε., δυνάμεων τῆς Πύλης, καὶ τῶν 14 ἡμιτελῶν ταγμάτων τῶν λιμενικῶν καὶ ἐπαιτούντων στρατιωτῶν, ὅσοι φρουροῦσι σήμερον ἐν τῇ νήσῳ.

Εἶχε διαδοθῇ πολλάκις ἐπ' ἐσχάτων ὅτι προσπαθεῖται ἐγένοντο ὅπως ὑπογραφῇ ἀναφορά πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, ἐπικαλούμενη τὴν μεσιτείαν αὐτῆς ἢ τὴν προστασίαν. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπρόσωπος τῆν ἀνάστης, πιθανώτατα κατ' ἀπαίτησιν τῆς ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως, διεμήνυσεν ἀρμόδιως εἰς Κρήτην, ἀποτρέπων ἰσχυρῶς ἀπὸ τοιοῦτου διαβήματος καὶ προλέγων τὴν βεβαίαν αὐτοῦ ἀποτυχίαν, ὡς ὑποχρέου οὕτως τῆς Ἀγγλίας διὰ συνθηκῶν νὰ σεβασθῇ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους. Καὶ περὶ τούτων μὲν οὐδεὶς φθόνος. Ἀλλ' ὁ κ. Layard ἔκρινε καλὸν νὰ συμβουλευθῇ πρὸς τοὺς τοὺς Κρητας νὰ ὑποκύψωσιν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ

συντάγματος καὶ νὰ μὴ ἀντιταχθῶσιν εἰς τὴν κατάργησιν τοῦ προνομίου των, διὰ νὰ μὴ ὑποστῶσιν ὅσας καταστροφὰς ὑπέστησαν αἱ βασικαὶ ἐπαρχίαι πολεμουσάσαι ὑπὲρ τῶν ἰδίων προνομίων. Δὲν εἴμεθα βεβαίως ἀρμόδιοι νὰ ἐλέγξωμεν ὡς ἀτοπον τὴν τοιαύτην τοῦ βρεττανικοῦ πρεσβευτοῦ παραβολήν. Ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ παρατηρήσωμεν ὅτι οὐδεμίαν παρουσιάζουσιν ἀναλογίαν τὰ *fueros* τῶν βασιλικῶν ἐπαρχιῶν πρὸς τὰ προνόμια τῶν Κρητῶν. Μόλῃν τὴν ἐθνολογικὴν καὶ γλωσσικὴν διαφορὰν οἱ βᾶσχοι εἶναι ἐπὶ τέλους Ἴσπανοὶ, τὰ δὲ ἀπὸ τῆς 13 ἑκατονταετηρίδος χρονολογούμενα προνόμια των πιθανώτατα οὐδὲν λόγον ὑπάρξεως ἔχουσι σήμερον. Οἱ Κρητες ὅμως οὐδὲν κοινὸν ἔχουσι μετὰ τῶν Τούρκων, τὰ δὲ προνόμια των εἶναι προτὶν τῶν ἀγώνων καὶ τοῦ αἵματος τῆς παρούσης ζωῆς γενεᾶς, ὥστε ἡ ἀνάγκη καὶ τὸ σκόπιμον αὐτῶν εἰς οὐδεμίαν ὑπόκειται ἀμφισβήτησιν. Πρὸς τοῦτοις ἐκεῖνοι μὲν καὶ τὰ προνόμια των ἀποβαλόντες βιοῦσι πολῖται κράτους ἐλευθέρου, ἀλλὰ περὶ ἡμῶν δύναται ἄρα γε εἰλικρινῶς νὰ ὑποτεθῇ τοιοῦτόν τι;

Σὰς ἔγραψα προηγουμένως περὶ τῶν παρεκτροπῶν καὶ τῶν κακουργημάτων τῶν ἐν τοῖς πύργοις φρουρούντων στρατιωτῶν. Ὁ μὲν διοικητὴς ἀπέστειλε μετ' ἐπιδεικτικῆς προθυμίας τὸν ἴδιον ὑπασπιστήν, ὅπως ἐνεργήσῃ ἐπιτοπίως ἀνακρίσεις, ἀφοῦ ἐπληροφορήθη ὅτι καὶ ὁ ἀγγλος πρόξενος κ. Sandwith, εἶχε λάβει παρομοίαν φροντίδα. Ὁ σταλαῖς κατέβαλεν ἀληθῶς πᾶσαν προσπάθειαν, πλὴν οὐχὶ διὰ ν' ἀνακαλύψῃ τοὺς ἐνόχους, ἀλλὰ διὰ ν' ἀποδείξῃ τὰ γενόμενα ὡς μὴ γενόμενα. Μὴ δυνήθεις δὲ ἠθέλησε νὰ παραστήσῃ τοῦλάχιστον ὡς ἀθώους τοὺς στρατιώτας, μὴ διστάσας ν' ἀπαίτησιν παντὶ τρόπῳ καὶ εὐχαριστήρια ὑπὲρ αὐτῶν παρὰ τῶν χωρικῶν. Καὶ οὗτοι μὲν ἠρνήθησαν καίτοι δεινῶς πιεσθέντες, ἀλλ' εἰς τὸν στρατιωτικὸν κώδικα δὲν εὐρέθη φαίνεται διὰ τοὺς κακουργήσαντας στρατιώτας ἀναγεγραμμένη ποινὴ βαρυτέρα ἀπὸ τὴν εἰς ἄλλον στρατῶνα μετάθεσιν! Καὶ ὅμως εἰς τοιαύτην κυβέρνησιν μᾶς συμβουλεύουν νὰ ἐμπιστευθῶμεν, θυσιάζοντες τὰ προνόμια μας.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Πρακτορεῖον Havas).

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 8)20. ὥρα 6, 50' μ. μ. — Ἐν τῇ γερουσίᾳ ὁ κ. Dèpeyre, εἰσηγητὴς τῆς ἐννεαμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἣτις εἶχεν ἐκλεχθῇ ὡς ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς περὶ διαλύσεως τῆς βουλῆς αἰτήσεως, ἀνέγνωσε τὴν ἐκθεσὶν αὐτοῦ, τὸ συμπέρασμα τῆς ὁποίας εἶναι ὑπὲρ τῆς διαλύσεως.

Κατὰ τὰ συμπέρασματα τῆς ἐκθέσεως, ἐγένετο δεκτὸν τὸ κατεπείγον τοῦ ζητήματος ἀλλὰ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν γερουσιαστῶν τῆς ἀριστερᾶς ἡ συζήτησις ἀνεβλήθη εἰς τὴν ἐπόμενην.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 8)20. ὥρα 4 μ. μ. — Οἱ Μαυροβουνιώται ἐνικήθησαν ἐν ταῖς στενοφορίαις τοῦ Ὀστρού.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 8)20. — Τὸ ἀγγλικὸν ἀνακτοβούλιον θὰ ζητήσῃ πίστωσιν πρὸς κάλυψιν τῶν ἐκτάκτων δαπανῶν, ἃς καθιστᾷ ἀπαραίτητους ὁ ἐν Ἀνατολῇ πόλεμος δὲν σκεπτεται ὅμως ν' ἀπομακρυνθῇ τῆς ἐν τῇ παρόντι παθητικῆς αὐτοῦ θέσεως.

ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 8)20. — Τὸ ὀθωμανικὸν ἀνακτοβούλιον θὰ κλείσῃ πιθανῶς τὴν 15)27 ἰουνίου. Ἡ ἔνωσις τῶν στρατευμάτων τοῦ Ἀλῆ Σαῖκ πασᾶ καὶ τοῦ Σουλεϊμάν πασᾶ ἐν τῇ Μαυροβουνίᾳ φαίνεται ἐπικειμένη.

Τὸ Κάρς ἀνθίσταται εἰς αὐτὴν.

Χ ρ η μ α τ ι σ τ ῆ ρ ε ὶ ο ν. — Πάγ. ὁθωμ. 9,57.

(Πρακτορείον Reuter)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ. 8(20), ὥρα 3, 11 π. μ.—Κατ' ἐπίτακτον τὴν λεγόμενα τῆς 7(19) ἰουνίου, ὁ Σουλταὶν παρὰς κατέλαθε τὴν κυριακὴν τὰ στενὰ τοῦ Ὀστρόν. ἐκδόσεις κακῶς τοὺς Μουροδου- νιάτως ἔκτοτε προχωρεῖ ὁλονὲν ὅπως ἐνωθῇ μετὰ τοῦ ἐν Ἀλβανί- νια σώματος.

Εἰς τῶν ἰδιαίτερων ἡμῶν ἀναπονεύτων ἀγγέλλει ἡμῖν ὁ τοῦ ἡμε- ρομηνίαν 6(18) ἰουνίου τὰ ἐπόμενα.

«Τὴν 3(15) καὶ 4(16) ἐνεστώτος μηνὸς συνήφθησαν πολλὰι σπου- δαῖαι μάχαι παρὰ τὴν Ἀλασχγέρδ, συνεπεία τῶν ὁποίων ὁ ρωσι- κὸς στρατὸς προὐχώρησεν ἐπὶ τὰς θέσεις τοῦ Μουχτάρ ἐν τῇ πε- διᾷ τοῦ Πασίμ.

ΤΙΦΛΙΣ. 8(20), ὥρα 9 π. μ.—Συνεπεία τῆς ἐν Ἀλασχγέρδ μά- χης, καθ' ἡνέφνευθη ὁ διοικητὴς τῶν ὁθωμανικῶν στρατευμάτων Μεχμέδ πασᾶς, οἱ Τοῦρκοι ἀπεσύρθησαν εἰς Δελιθαβὰ, ἔνθα εἶχον ἀφιχθῇ αἱ ἐκ Τραπεζοῦντος ἐπικουρίαι.

ΡΑΓΟΥΖΑ. 9(21), ὥρα 10 π. μ.—Τὴν 8(20) ἰουνίου συνήφθη κρατερὰ μάχη ἐν Σπούτζι· οἱ Μαυροδουνιάται ἀντιποιοῦνται τῆς νίκης· λεπτομερεῶν στερούμεθα.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 9(21), ὥρα 1, 50 π. μ.—Ἡ ἐκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς τῆς γεροσύας συμπεραίνεται ὑπὲρ τῆς διαλύσεως. Αὐρίον γενήσεται ἡ σχετικὴ συζήτης· δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ κατορθώσῃ ἡ ἀριστερὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ψηφοφορίαν.

(Πρακτορείον Stéphanopoli)

ΒΕΡΣΑΛΛΙΑΙ 9(21).—Ἀναμένεται προκήρυξις τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας πρὸς τὸν γαλλικὸν λαὸν ἐξηγοῦσα τὴν διαγωγὴν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀνάγκην, ἐν ἣ εὐρέθη, τοῦ νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς γε- ρουσίας τὴν διάλυσιν τῆς βουλῆς.

Ἡ κατάστασις εἶναι ἐντεταμένη. Οἱ δημοκρατικοὶ παραινοῦ- σιν ἡσυχίαν καὶ μετριοπάθειαν. Οἱ νομιμόφρονες εἶναι κατεπτοη- μένοι ὡς ἐκ τῶν βοναπαρτιστικῶν τάσεων τοῦ ὑπουργείου.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ 9(21).—Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας ἀπέ- κρουσε τὰς προτάσεις περὶ συμμετοχῆς τῆς Σερβίας ἐν τῷ ὑφιστάτω πολέμῳ.

Αἱ πρὸς διάβασιν τοῦ Δουνάβεως ἐτοιμασίαι διεξάγονται δραστη- ρίως. Ὑλικὸν πολέμου σημαντικὸν πρὸς διάβασιν τοῦ ποταμοῦ συνε- φορήθη εἰς τὸ στόμιον τοῦ Ἀλούτα.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 9(21).—Ἡ κατάστασις τῆς Γαλλίας ἐπασχολεῖ τὰ πνεύματα ὅσον καὶ τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα. Οὐδὲν ἔτι ἐπίσημον ἐγνώ- σθη ὡς πρὸς τὴν πίστωσιν τῶν πέντε ἑκατομμυρίων λιρῶν, ἣν προὔτιθετο νὰ ζητήσῃ ἡ κυβερνήσις ὅπως ἀντιμετωπίσῃ πᾶν ἐν- δεχόμενον.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 9(21).—Ἡ ἐν τῇ βουλῇ ψηφοφορία ἐξετράχυνε τοὺς συντηρητικὸς ζητοῦντας ἤδη μέτρα ριζικά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ. 9(21).—Γεν. Χρ. 9.25.

ΒΙΕΝΝΑ. 9(21).—Ὁ στρατηγὸς Πέτροβιτς ἤρατο λαμπρὰν νίκην κατὰ τοῦ ἐν Ἀλβανίᾳ τουρκικοῦ στρατοῦ, ὁλοσχερῶς σχεδὸν καταστραφέντος ἐν τῇ μάχῃ. Οἱ Μαυροδουνιάται ἐκτὸς τούτου ἐποίησαντο πλοσίαν λαφυραγωγίαν, συνιστάμενην εἰς κανόνια του- φέκια, σκηνὰς, πολεμοφόδια κ. τ. λ. ἐγκαταλειφθέντα ὑφ' ἐτέρου τουρκικοῦ σώματος προσβλήθέντος εἰς τὰ πέραξ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Σήμερον ἐν τῇ βουλῇ θὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ γ' συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσωρινοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ στρατοῦ.

— Κατὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἐκδοθὲν πρόγραμ- μα τῆς ἐκφορᾶς τοῦ βαρῶνος Μίγγ-Βελιγγάουζεν ἀπὸ

τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου σήμερον μέχρι τῆς ἐν τῷ καθο- λικῷ ναῷ τοῦ Ἀγίου Διονυσίου ψαλησομένης ἐπικηδείου ἀκολουθίας θὰ ῥίπτηται καθ' ὠρανβολὴ πυροβόλου· τὴν δὲ 11 ὥραν π. μ. ἄπαντα τὰ σώματα τῆς φρουρᾶς ἐν με- γάλῃ στολῇ θὰ παραταχῶσι πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ νεκροῦ· τὴν αὐτὴν ὥραν θέλουσι συνέλθῃ οἱ ὑπουργοί, οἱ πρε- σβεῦται καὶ πρόξενοι τῶν ξένων δυνάμεων, τὸ πρεσβεῖον τῆς βουλῆς, οἱ βουλευταί, ὁ κληρὸς τοῦ δυτικοῦ δόγματος, ἄπαντες ἐν γένει οἱ στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοὶ ὑπάλλη- λοι. Ἡ ἐκφορὰ γενήσεται κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν. Μετὰ τὴν ἔφιππον καὶ πεζὴν χωροφυλακὴν, καὶ τὸν λόχον τῶν σκαπανέων θὰ ἔπεται ὁ ἀρχιτρίκλινος καὶ οἱ ὑπηρέται τῆς αὐλῆς, εἶτα ὁ κληρὸς τοῦ δυτικοῦ δόγματος καὶ οἱ φέροντες τὰ παράσημα τοῦ νεκροῦ, μετὰ τούτους ἡ ἐπι- κηδεὺς ἀμαξία περικυκλουμένη ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν πρέσβεων τῶν ξένων δυνάμεων. Τοὺς κροσσούς τοῦ νεκρικοῦ φερέτρου θέλουσι κρατεῖ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργός, τὸ ἀρχαιότερον μέλος τοῦ διπλωματικοῦ σώμα- τος, ὁ μεγαλόσταυρος τοῦ αὐστριακοῦ τάγματος τοῦ Λιου- ἐλδου κ. Θ. Ζάμης καὶ ὁ αὐτάρχης τοῦ βασιλέως. Θὰ ἔρχονται εἶτα οἱ ὑπασπισταὶ καὶ οἱ διαγγελεῖς τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως, οἱ πρόξενοι τῶν ξένων δυνάμεων, τὸ πρεσβεῖον τῆς βουλῆς καὶ οἱ βουλευταὶ οἱ φέροντες τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ βασιλικοῦ τάγματος τοῦ Σωτήρος καὶ μετὰ τούτους οἱ διάφοροι ὑπάλληλοι. Τὰ τάγματα τοῦ πε- ζικοῦ κατ' ἀντιζυγίαν ἐκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ θέλουσι περι- στοιχίξῃ τὴν συνοδείαν, τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τοῦ ἱππικοῦ κλείοντος τὴν τάξιν τοῦ πεζικοῦ.

— Μᾶς γράφουσιν ἐκ Χανίων ἀπὸ 6 Ἰουνίου.

Ληγούσης σήμερον τῆς τεσσαρακονθήμερου συνόδου τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ὁ Βαλῆς Σαμήχ πασᾶς ἐκ- λεσεν εἰς τὸ διοικητήριον τοὺς βουλευτάς, εἰς οὓς ἀνήγ- γειλεν, ὅτι οὐδεμίαν ἔλαβεν ἀπάντησιν τῆς Πύλης, πρέ- τρεψε δὲ τούτους νὰ προβῶσιν εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶν συμ- βούλων τῆς διοικήσεως καὶ τῶν παρέδρων τοῦ ἐφετερίου, ὑποσχεθείς νὰ τοῖς ἀνακοινώσῃ τὴν ἀπάντησιν τῆς Κυ- βερνήσεώς του, τὴν ὁποίαν ἤλπιζε νὰ ἔχῃ μετὰ τὸ περι- μενόμενον αὐστριακόν. Οἱ χριστιανοὶ βουλευταὶ ἡρνήθησαν νὰ προβῶσιν εἰς τὰς ἐκλογὰς, θεωρήσαντες δὲ τοὺς λό- γους τοῦ Γεν. Διοικητοῦ ὡς ἀρνητικὴν ἀπάντησιν τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, ἐπέδωκαν αὐτῷ διαμαρτύρησιν, φέρουσαν τὰς ὑπογραφὰς πάντων, πλὴν, ἐννοεῖται, τῶν ὁθωμανῶν. Ὁ πασᾶς εἶπεν, ὅτι ἂν τὸ ἔγγραφον περιέ- χει αἰτίαν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἤθελε τὸ ἐπιστρέψαι, ἐκήρυξε δὲ τὴν λῆξιν τῆς συνόδου, οὕτω δὲ παρήλθε καὶ ἡ σύνοδος αὕτη, χωρὶς οὐδὲν νὰ γίνῃ.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἡ αὐτὴ κατάστασις ἀβεβαιότητος περὶ τὸ τί τέξεται ἡ ἐπιούσα.

— Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τῆς βουλῆς ὁ μὲν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὑπέβαλε νομοσχέδιον περὶ χορηγήσεως ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 182,000 ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1877· ὁ δὲ ἐπὶ τῶν Ἑσω- τερικῶν ὑπουργὸς ὑπέβαλε τὰ ἐξῆς δύο νομοσχέδια 1) περὶ προσωρινοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἐθνοφυλακῆς 2) περὶ χο- ρηγήσεως ἀδείας εἰς τὴν κυβερνήσιν ὅπως διὰ β. δια- τάγματος θέσῃ εἰς ἐνέργειαν τὸν κατὰ τὸ 1871 ψηφι- σθέντα νόμον περὶ καταδιώξεως τῆς ληστείας.

— Ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων διὰ γνωστοποίησεως αὐτοῦ ἀγ- ἔλλει ὅτι ὁρίσθησαν αἱ τιμαὶ τῶν σιτηρῶν ὡς ἐξῆς. Ἐν τοῖς δήμοις Ἀχαρνῶν καὶ Φυλῆς σῖτος δρ. 7,26 ἐν τοῖς λοιποῖς δήμοις δρ. 7,70, κριθὴ 3,74, σιγὰς 6,60, βρώ- μη 3,66 καὶ ὄσπρια 7,72.

— Ἀφίκοντο χθές ἐκ Πατρῶν ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Πανουρίδ καὶ ὁ κ. Γ. Ροῦφος.

— Ὡσαύτως ἀφίκετο ἐκ Κερκύρας ὁ νομάρχης κ. Μίχος.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀλεξανδρείας ἡ κυρία Νοταρᾶ.

— Ἡραβωνίσθη ἐν Κερκύρᾳ καὶ ἡ δευτερότοκος θυγάτηρ τοῦ ἐν Πετροπόλει πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Α. Βράιλα δεσποινὶς Ἀδαμαντίνη μετὰ τοῦ κ. Γ. Τουλιαδάκη.

— Τὴν ἐσπέραν τῆς 27 Μαΐου ἐν τῷ χωρίῳ Κακουραίου τοῦ δήμου Ἡραίας τῆς ἐπαρχίας Γορτυνίας συνεπεία ἐρίδος προσελθούσης ἐκ διανομῆς ὑδάτων, ἐφονεύθη διὰ μαχαίρας ἡ Παναγιώτα σύζυγος Θάνου Παπαπούλου καὶ ἐτραυματίσθησαν οἱ Νικόλαος Θ. Πανόπουλος υἱὸς αὐτῆς καὶ ὁ Ἀσημάκης Κοντσούλας.

— Τὴν ἐν ἀρχῇ τοῦ φύλλου καταχωριζομένην ἀλληλογραφίαν ἐλάβομεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως δι' ἐκτάκτου ευχαίρας.

Ἔργασίαι τῆς Βουλῆς

Συνεδριάσεις τῆς 9ης Ἰουνίου

Ἡ συνεδρίασις ἀρχεται τῇ 8 ὥρᾳ καὶ 20' λ. Π. Μ.

Προεδρεύοντος τοῦ προέδρου κ. Α. Αὐγερινοῦ.

— Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ τῆς προηγούμενης συνεδριάσεως πρακτικά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι 1) β' συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ αὐξήσεως τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς, 2) γ' συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσωρινοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ στρατοῦ.

ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ (ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν). Ὑποβάλλω νομοσχέδιον περὶ χορηγήσεως πιστώσεως δρ. 182,000 ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν τοῦ ἔτους 1877, παρκαλῶ δὲ νὰ προτιμηθῇ εἰς συζήτησιν.

ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ (ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν). Ὑποβάλλω τὰ ἐξῆς νομοσχέδια· 1) περὶ προσωρινοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἐθνοφυλακῆς τοῦ κράτους, 2) περὶ χορηγήσεως ἀδείας εἰς τὴν κυβέρνησιν ὅπως διὰ Β. διατάγματος θέσῃ εἰς ἐνέργειαν τὸν περὶ καταδιώξεως τῆς ληστείας νόμον τοῦ 1871.

— Ἡ βουλὴ ἀποφασίζει ὅπως συζητήσει ἅπαντα τ' ἀνωτέρω νομοσχέδια κατὰ προτίμησιν.

— Γίνεται μικρά τις συζήτησις ἐπὶ ἀναφορᾷ πολίτου τινος παραπονουμένου ὅτι τελωνιακὸς ὑπάλληλος ἔγραψε κατὰ λάθος ἐν τῇ διασαφήσει του ἀντὶ 95 ὀκάδων καὶ 24 δραμίων, 9,524 ὀκάδας, ὁ δὲ τελωνὴς τόσον ποσὸν κατελόγησεν αὐτῷ. Ἡ βουλὴ ἀποφασίζει ὅπως ἀπασαί αἱ ἀναφορὰὶ σταλῶσιν εἰς τὰ ἀρμόδια ὑπουργεῖα.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ. Θ' ἀπευθύνω ἐπερώτησιν εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργόν. Ὡς γνωρίζετε, ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἀπέκλειτε τὰ ρωσικὰ παρὰλκια τοῦ Εὐξείνου, τοῦ Κιμερίου Βοσπόρου καὶ τῆς Ἀζοφικῆς, οἱ δὲ ὅροι τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἐμπεριέχονται ἐν τῇ ἐπισήμῳ διακηρύξει τῆς Πύλης. Λέγεται ὅτι οἱ ὅροι οὗτοι δὲν ἐφημερόθησαν ὑπὲρ τῆς ἐλληνικῆς σημαίας. Ἐρωτῶ τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν 1) οἱ ὅροι τῆς ἐπισήμου διακηρύξεως ἐφαρμόζονται ἐφ' ὅλης τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας τῶν ξένων ἐθνῶν; 2) ἂν ἡ ἐλληνικὴ ἐμπορικὴ ναυτιλία τίθεται ἐν ἴσῃ μοίρᾳ πρὸς τὴν τῶν ἄλλων ἐθνῶν, ἢ ἂν γίνηται διάκρισις καὶ ἂν ἐπὶ τῆς ἐλληνι-

κῆς ναυτιλίας ἐφαρμόζωνται αὐστηρότερον οἱ ὅροι τοῦ ἀποκλεισμοῦ καὶ 3) ἂν εἶναι ἀληθές ὅτι πλεῖστα ἐλληνικὰ ἐμπορικὰ φορτωμένα συνεληφθήσαν ὑπὸ τοῦ τουρκικοῦ στόλου καὶ ἀπῆχθησαν εἰς Κωνσταντινούπολιν θεωρηθέντα πλοῖα λείας.

ΤΙΝΕΣ. Νὰ προσδιορισθῇ ἡ ἡμέρα.

ΕΤΕΡΟΣ. Τὸ Σάββατον.

ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ (ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν). Θὰ ζητήσω τὴν ἄδειαν τῆς βουλῆς νὰ εἰπῶ εὐθὺς δύο λέξεις. Νομίζω ὅτι δὲν θὰ ἦναι πρέπον νὰ πιστευθῇ ἔστω καὶ ἕως τοῦ σαββάτου ὅτι συμβαίνουνσι τοιαῦτα ὅποια ὁ προαγορεύσας ἐξέθηκε, καὶ διὰ τοῦτο νομίζω ὅτι ἡ βουλὴ θὰ μοι ἐπιτρέψῃ νὰ μὴ ἀναβάλω ἕως τοῦ Σαββάτου τὴν ἀπάντησιν, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἔχει γνῶσιν γεγονότων ὅποια ὁ ἀξιότιμος προαγορεύσας ἀνέφερεν· ἐξ ὧν ἡδυνήθην νὰ ἐξακριβώσω ἀφ' οὗτου διατελῶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον, οὐδὲν ἐν τῷ παρελθόντι ἐγένετο σπουδαῖον τοιοῦτον παράπρον. Ἰσως ὑπῆρξαν ὑπόνοιαι περὶ τοιούτων γεγονότων, αἱ ὁποῖαι κατόπιν ἐξετάσεως ἀπεδείχθησαν μὴ ἀκριβεῖς. Ἐφ' ὅσον δὲ ἐπαρουσιάσθησαν ἐπ' ἐσχάτων περιστάσεως κατὰ τὰς ὁποίας ἐδέησε ν' ἀπευθυνθῶμεν εἰς τὴν ὀθωμανικὴν κυβέρνησιν, ἵνα ὑποστηρίξωμεν παράπρον, πάντοτε εὗρομεν παρὰ τῇ ὀθωμανικῇ κυβερνήσει τὴν διάθεσιν ν' ἀποδώσῃ δικαιοσύνην καὶ νὰ ἐφαρμόσῃ τὸν διεθνῆ νόμον πρὸς τὴν Ἑλλάδα ὅπως τὸν ἐφῆρμε καὶ ὡς πρὸς τὰς ἄλλας ἐπικρατείας. Εἶναι ἀληθές ὅτι ἐγείρονται ἀμφισβητήσεις ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀποκλεισμοῦ, ἐὰν ταυτέστι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἀποκλεισμοῦ εἶναι τοιαύτη, ὅποια ὁ διεθνὴς νόμος ἀναγνωρίζει. Ἐννοεῖτε δὲ ὅτι οἱ ἀδήποτε ἀπόφασιν ληφθῇ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου θ' ἀφορᾷ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπως ἀφορᾷ καὶ εἰς τὰς ἄλλας δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι μετὰ τῆς Ἑλλάδος περὶ τοῦ θέματος τούτου διαπραγματεύονται.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ. Δὲν εἶναι λοιπὸν ἀληθές ὅτι ἀγγλικά πλοῖα εἶχον τὴν ἄδειαν. . .

ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ. Δὲν εἶναι ἀληθές.

— Ἐπιψηφίζονται εἰς ἀ. ἀνάγνωσιν τὰ νομοσχέδια· 1) περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως 182,000 δραχμ., 2) περὶ καταδιώξεως τῆς ληστείας· 3) περὶ προσωρινοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἐθνοφυλακῆς τοῦ κράτους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Προβαίνομεν εἰς τὴν συζήτησιν τῶν στρατολογικῶν νομοσχεδίων· πρὸ τούτων πρέπει νὰ συζητηθῇ ἡ πρότασις τοῦ κ. Σωτηρίου Πετμεζῆ ἔχουσα οὕτω «Ἐνεκα τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων χορηγεῖται εἰς τὴν κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα νὰ αὐξήσῃ καὶ διοργανώσῃ τὸν στρατὸν κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ κράτους».

ΡΙΚΑΚΗΣ. Κηρύσσεται ὑπὲρ τοῦ ἀπαρადέκτου τῆς προτάσεως ὡς ἀντισυνταγματικῆς.

ΖΑΝΝΗΣ. Ἡ κυβέρνησις ἀποκρούει τὴν πρότασιν τοῦ κ. Πετμεζῆ οὐχὶ ἐκ δειλίας, ἀλλὰ διὰ πολλοὺς λόγους. Θεωροῦμεν ταύτην ὡς προσβολὴν κατὰ ὑπουργεῖον, ὅπερ ὑπεβάλεν ἐνώπιον ὑμῶν τὰς προτάσεις του. Ἡμεῖς δὲν ἐξητήσαμεν τοιαύτην ἐξουσίαν, ὅση δίδεται διὰ τῆς προτάσεως, ἀλλὰ θέλομεν τὸ κῶρος τοῦ κοινοβουλίου εἰς τὰ μέτρα μας.

— Οἱ κκ. Ζωχίης καὶ Σ. Πετμεζῆς ὑποστηρίζουν τὴν πρότασιν.

ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ (ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν). Ἠδίκησεν ὁ προαγορεύσας τοὺς ὑπουργοὺς νομίζας, ὅτι ἐξετάζουσι τὸ ζήτημα, ἢ θέλουσι τὸ ἐξετάσει, ὡς ζήτημα εὐθύνης προσωπικῆς. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἐξετάζομεν μόνον ὡς ζήτημα καθήκοντος. Δὲν εἶναι ὁρθὴ ἡ σκέψις τῶν λογόντων, ὅτι ἡ βουλὴ ἀποδεχομένη τὴν πρότασιν ταύτην θὰ εἶδει-

κνέστο ύπουργικωτέρα καί τών ύπουργών καί ότι έπομέ-
ως οί ύπουργοί δέν θα ήδύναντο νά άρνηθώσιν τήν τοιαύ-
την προσφοράν. Έάν έπρόκειτο περί κτήματος προσωπι-
κού τών βουλευτών προσφερομένου εις τούς ύπουργούς
ήδύναντο ούτοι νά δεχθώσιν ή νά μή δεχθώσιν, άλλά
πρόκειται περί κανονισμού κτήματος έθνικού, πρόκειται
περί κανονισμού ζήτηματος, τό όποϊον είναι λελυμένον έν
τῷ θεμελιώδει ήμῶν νόμῳ. Τό ζήτημα τό όποϊον ήγειρεν
ή πρότασις τοῦ αξιότιμου κ. Πετιμεζά είναι άν πρέπη νά
θεωρήσωμεν τόν θεμελιώδη ήμῶν νόμον άργούντα, διότι
δέν δύναται νά συνυπαρξή ή πρότασις αὐτοῦ μετά τοῦ
θεμελιώδους νόμου. Είναι τῷ ὄντι περιστάσεις, όποιās ά-
νέφερον ο προαγορεύσας, έν τῇ ιστορίᾳ τῇ άρχαιοτέρᾳ καί
τῇ νεωτέρᾳ, κατὰ τās όποιās άργούσιν οί θεμελιώδεις τῶν
επικρατειῶν νόμοι, άλλ' ἄρα διατελοῦμεν εις πόλεμον, ὥστε
νά γείνη σκέψις περί τούτου σήμερον; πρόκειται περί
ένεργείας έκτάκτου άληθούς, άλλ' οὐχί περί τῆς ένεργείας
ἐκείνης, ή όποία πάντα υφιστάμενον νόμον θέτει κατὰ μέ-
ρος άντικαθιστῶσα αὐτόν διά τοῦ νόμου τοῦ πολέμου.
Έκτακτοι βεβαίως είναι αἱ περιστάσεις καί έκτακτα τά
νομοθετήματα, τά όποία προτείνει ή κυβέρνησις, άλλ' ὅσον
καί ἂν ἦναι έκτακτα, δέν εξέρχονται τῶν ἄκρων ὁρίων τοῦ
θεμελιώδους νόμου τοῦ κράτους, ένῷ ή πρότασις τοῦ κ.
Πετιμεζά εξέρχεται τῶν ὁρίων τούτων καί διά τοῦτο λέγω
ὅτι ἔχομεν καθήκον καί ὡς κυβέρνησις καί ὡς βουλευται
ν' άποκρούσωμεν τήν πρότασιν ταύτην οὐδόλως εξέταζόν-
τες ἂν ἐκ τούτου αὐξάνει ή ἐλαττοῦται ή εὐθύνη ήμῶν.
Κατ' ἐμέ, ή εὐθύνη ήμῶν είναι ὀλιγωτέρα διά τῆς
προτάσεως τοῦ κ. Πετιμεζά παρὰ διά τῆς προτάσεως τήν
όποιαν ήμεῖς ὑπεβάλομεν· διότι, ὅπως ή κυβέρνησις ὑπέ-
βαλε τήν πρότασιν, χαράσσεται ὑπό τῆς νομοθετικῆς ἐ-
ξουσίας ή ὁδός έν ή ἐκείνη ὀφείλει νά βαδίσῃ καί ἥς
μόνον έν έκτάκτῳ άνάγκῃ τῇ ἐπιτρέπεται νά έκτραπῇ,
ένῷ ή πρότασις τοῦ κ. Πετιμεζά ἀφίνει τήν κυβέρνησιν
ἐλευθέραν πάντῃ περί τήν ἐκτίμησιν τῶν πραγμάτων καί
τῆς καταστάσεως τοῦ τόπου. Έπομένως ή εὐθύνη τῆς κυ-
βερνήσεως είναι βεβαίως πολύ μικροτέρα κατὰ τήν πρό-
τασιν τοῦ κ. Πετιμεζά, διότι δέν δύναται κατὰ τήν πρό-
τασιν ταυτην νά εἴπῃ ή βουλή, ὅπως δύναται νά εἴπῃ
κατὰ τό ύπουργικόν νομοσχέδιον, ὅτι ή κυβέρνησις άπε-
μακρύνθη τῶν θελήσεων της ἀφοῦ ή θέλησίς της έν τῇ
προτάσει δέν ἐκφράζεται.

Αλλά παραλείπω έντελῶς τό ζήτημα τοῦτο τῆς εὐ-
θύνης καί ἐπ'ανέρχομαι εις τό ζήτημα τοῦ καθήκοντος.
Καταλαμβάνω ὅτι καθήκον ἔχομεν καί ὡς κυβέρνησις καί
ὡς βουλή ν' άποκρούσωμεν τήν πρότασιν ταύτην ή όποία
ἀνευ πολέμου καθιεροῦ τόν νόμον τοῦ πολέμου καί φέρει
σύγχυσιν ἐξουσιῶν. Η διαίρεσις τῶν ἐξουσιῶν δέν είναι
ἀρχή τεθεῖσα πρὸς τό συμφέρον οὔτε τῆς κυβερνήσεως οὔτε
τῆς βουλῆς, άλλ' είναι ἀρχή τεθεῖσα πρὸς τό συμφέρον
τοῦ κράτους, καί πάντες οἱ θεωροῦντες τό συμφέρον τοῦ
κράτους ὑπέρτερον τοῦ ἰδίου συμφέροντος ὀφείλουσι νά μή
δεχθώσι τι τό όποϊον δύναται νά παραβλάψῃ τήν θεμε-
λιώδη ταύτην ἀρχήν. Η διαίρεσις τῶν ἐξουσιῶν είναι ά-
ναγκαία καί πρὸς τό ἠθικόν κύρος τῶν νομοθετημάτων,
διότι, καί ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ή πρότασις τοῦ κ. Πετιμεζά ἦτο
συνταγματική καί ήδύναντο νά ψηφισθῇ, ἄρα τό αὐτό ἠθικόν
κύρος θα εἶχε πρᾶξις τῆς κυβερνήσεως ἀνευ τῆς ψήφου τῆς
βουλῆς γενομένη καί τό αὐτό αἱ πράξεις αὐτῆς αἱ γενόμεναι
τῇ γνώμῃ καί τῇ ψήφῳ τῆς βουλῆς; καί ἂν ήδύναντο ή
κυβέρνησις νά περιάρψῃ εις τās πράξεις ταύτας τό βουλευτικόν
κύρος, δέν θα ἔπραττεν ἔγκλημα παραλείπουσα τοῦτο, ὅταν
πρόκειται περί πράξεων τῶν όποιῶν ή εφαρμογή παρου-

σιάζει δυσχερείας, εις ὧν τήν ἄρσιν μεγάλως θα συνετέλει ή
ψήφος τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ; Έχομεν ένῶπιον ήμῶν
τήν βουλήν, ἔχομεν έν τῷ νῷ διαγεγραμμένον τό σχέ-
διον, τοῦ όποίου τήν εφαρμογήν ἐπιδιώκομεν, καί προτεί-
εται νά μή εἴπωμεν εις τήν βουλήν: δός τό κύρος τῆς
συγκαταθέσεώς σου εις τά μέτρα ταῦτα, ἅτινα μᾶλλον
ἀπροσκόπτως θέλουσιν εφαρμοσθῇ, ὅταν τό ἔθνος γινώσκῃ
ὅτι δημοσίᾳ συνεζητήθησαν, ἐξητάσθησαν καί διά τῆς
ψήφου τῆς ἀντιπροσωπίας ἐπεψηφίσθησαν.

Αλλά κατὰ τί ή πρότασις τοῦ κ. Πετιμεζά φέρει τήν
σύγχυσιν τῶν ἐξουσιῶν; κατὰ τί εξέρχεται τῶν ὑπὸ τοῦ
Συντάγματος διαγεγραμμένων ὁρίων τῆς ἐκτελεστικῆς
ἐξουσίας καί κατὰ τί διαφέρει τῆς προτάσεως τήν όποιαν
περιέχει τό ύπουργικόν νομοσχέδιον έν ἀρθρῷ 17; Ο αξιό-
τιμος βουλευτής Καλαβρύτων προτείνει οὐχί ὅπως ἐπιτρα-
πῇ τῇ κυβερνήσει ή ἐκδοσις νομοθετικῶν διαταγμάτων
ἐκτάκτων καί προσωρινῶν, άλλ' ὅπως χορηγηθῇ εις αὐτήν
τακτική καί διαρκῆς νομοθετική ἐξουσία, ένῷ τό ύπουρ-
γικόν νομοσχέδιον ἔδωκεν εις τήν Κυβέρνησιν τό δικαί-
ωμα νά ἐκδίδῃ διατάγματα προσωρινήν ἔχοντα νομοθε-
τικήν ισχύν, τά όποία θέλουσιν εἰσαχθῇ εις τήν Βουλήν
κατὰ τήν πρώτην μετά τήν ἐκδοσίν των βουλευτικὴν σύ-
νοδον· ή δέ διαίρεσις αὐτή, προκειμένου περί στρατιωτι-
κῶν, ὅπως προκειμένου καί περί οἰκονομικῶν, είναι διά-
κρισις θεμελιώδης, διότι τό σύνταγμα περί στρατιωτικῶν
καί οἰκονομικῶν εἰδικῶς ἐμερίμνησεν, ὅπως καί αὐτή ή
νομοθετική ἐξουσία μή ἐκδίδῃ διαρκεῖς ἀποφάσεις, άλλ'
ἵνα ή ἡναγκασμένη ἐτησίως νά ψηφίσῃ τούς νόμους τού-
τους. Δέν δύναται ή βουλή νά δώσῃ εις τούς τοιούτους
νόμους μεγαλειτέραν διάρκειαν τῆς ἐτησίας, άλλά τήν
ἐξουσίαν αὐτῆς ταύτην πρὸς ἐτησίαν νομοθεσίαν δύναται
ἐκτάκτως ὅλως νά ἀναθέσῃ εις τήν ἐκτελεστικήν ἐξου-
σίαν δυνάμει τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐξασκουμένου έν ἁ-
πασι τοῖς κοινοβουλευτικῶς πολιτευομένοις ἔθνεσιν, τῆς
έντολῆς πρὸς τήν Κυβέρνησιν. Τό δικαίωμα τοῦτο τῆς
έντολῆς ἀσκεῖται συνήθως ἐπὶ κανονιστικῶν νομοθετικῶν
ἀντικειμένων, άλλ' είναι δικαίωμα τό όποϊον δύναται νά
ἀσκήσῃ ὀλόκληρον ή βουλή ἐφ' ὅσον αὐτή ἔχει τήν νομο-
θετικήν ἐξουσίαν ἀπεριόριστον. Προκειμένου περί στρα-
τιωτικῶν καί οἰκονομικῶν, ή βουλή δύναται νά νομοθε-
τήσῃ μόνον προσωρινῶς ἐπὶ έν ἔτος, έπομένως ή πρότασις
τοῦ κ. Πετιμεζά, ή όποία ἀφορᾷ εις τήν χορήγησιν παρὰ
τῆς βουλῆς πρὸς τήν κυβέρνησιν δικαιώματος διαρκούς
νομοθεσίας ἐπὶ τοιούτου θεματος, είναι πρότασις ἀντι-
στρατευομένη πρὸς τήν ἀρχήν τῆς διακρίσεως τῶν ἐξου-
σιῶν καί πρὸς τούς περιορισμούς τούς όποίους τό σύν-
ταγμα θέτει εις τήν διαχείρισιν τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας
παρ' αὐτοῦ τοῦ νομοθετικοῦ σώματος. Αἶαν ὁρθῶς παρετή-
ρησεν ὁ αξιότιμος βουλευτής Μεσσηνίας, ὅτι συνέπεια τῆς προ-
τάσεως τοῦ κ. Πετιμεζά είναι ὅτι τά αὐτά δικαιώματα,
τά όποία χορηγεῖ αὐτή, ὡς πρὸς τήν δύναμιν τοῦ στρα-
τοῦ καί τόν ὀργανισμόν αὐτοῦ, τά αὐτά πρέπει νά χορη-
γηθώσιν εις τήν κυβέρνησιν καί ὡς πρὸς τά οἰκονομικά
μέτρα, ὡς πρὸς τήν φορολογίαν καί ὡς πρὸς τά δάνεια·
άλλ' ἐτι καθαρώτερον γίνεται καταφανές τό ἄτοπον ἐπὶ
τούτων. Ὑποθέτατε ὅτι, τῷ ὄντι, ἐπιψηφίζεται ή πρότα-
σις τοῦ αξιότιμου βουλευτοῦ Μεσσηνίας ή πρότασις αὐτή
δέν είναι δυνατόν νά ἔχῃ γὰρ αὐτῇρα προσωρινόν, διότι
ή φορολογία τήν όποιαν θα ἐπιβάλλωμεν οὐδεμίαν θα ἔχῃ
έννοιαν, ἂν ἦναι προσωρινή, ἀφοῦ πρόκειται νά ἀνταπο-
κρίνηται εις διαρκεῖς δάνειον καί έπομένως εἶνα χρησιμεύσῃ
εις τόν σκοπόν, ὃν ἐπιδιώκομεν, ὅσον νά ἔχῃ διάρκειαν
ὅσῃν καί τό δάνειον ἕως τῆς ἐξοφλήσεως αὐτοῦ· άλλ' εἰ-

ναι συνταγματικόν, εἶναι πρέπον τοιαῦται ὑποχρεώσεις νὰ ἐπιβάλλωνται εἰς τὸν λαόν διὰ βασιλικῶν διαταγμάτων. Ταῦτα, κύριοι, λέγω, διὰ νὰ δείξω ὅτι ὑπάρχει διαφορὰ σπουδαία μεταξύ τῆς προτάσεως τῶν ἀξιολύμων βουλευτῶν Καλαβρύτων καὶ Μέτης καὶ τῆς προτάσεως ἡ ὅποια διατυπώται ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τῷ ὑπουργικῷ. Κατὰ τὸ ἄρθρ. 17 τοῦ ὑπουργικοῦ νομοσχεδίου, δίδονται εἰς τὴν κυβερνήσιν δικαιώματα, ἀλλὰ ποῖα; Ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Καλαβρύτων οὕτως εἶπεν, ὅτι δὲν γνωρίζετε ποῖα εἶναι αἱ ἀνάγκαι, διότι, διὰ νὰ γνωρίζετε τὰς ἀνάγκας, πρέπει νὰ γνωρίζετε τοὺς κινδύνους, οἱ δὲ κινδύνοι ὅλοι εἶναι σήμερον ἀγνωστοί. Γνωρίζομεν ὅμως τὰς σημερινὰς ἀνάγκας, καὶ ὡς πρὸς ταύτας οφείλομεν νὰ ψηφίσωμεν τὰ μέτρα· ἀλλὰ προσέτι γνωρίζομεν ὅτι δύνανται νὰ ὑπάρχωσι καὶ μέλλουσαι ἀνάγκαι καὶ διὰ τοῦτο προσθέτομεν τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 17, διάταξιν συμβιβασμένην πρὸς τὸ ἄρθρον τοῦ συντάγματος, διότι ἀφορῶν εἰς ἑκτακτον ἀνάγκην χορηγεῖ εἰς τὴν κυβερνήσιν, ἂν εὐρεθῇ εἰς περίστασιν ἵνα νομοθετήσῃ διὰ βασιλικῶν διαταγμάτων, ἑκτακτον πρὸς τοῦτο καὶ ὅπως προσωρινὴν ἐξουσίαν, ἀφοῦ τὰ διατάγματα ἰσχύουσι μέχρι τῆς προσεχοῦς βουλευτικῆς συνόδου, εἰς ἣν ὑποβάλλονται.

Σ. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ. Καὶ ἐγὼ λέγω τοῦτο.

ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ. Ἐπομένως, ἐὰν αἱ ἀνάγκαι μείνωσιν οἱ αἱ σήμερον ὑπάρχουσιν, ἡ βουλὴ ἔχει κανονίσῃ τὴν πορείαν τῆς κυβερνήσεως. Ἐὰν δὲ αἱ ἀνάγκαι μεταβληθῶσι, πάλιν ἡ βουλὴ ἔδειξε τὴν ὁδόν, ἣν ἡ κυβερνήσις οφείλει ν' ἀκολουθήσῃ. Ἴνα ἀπομακρυνθῇ ἡ κυβερνήσις τῶν οὕτω διατεταγμένων, πρέπει νὰ ἔχῃ σπουδαίους λόγους καὶ πρέπει νὰ δυνηθῇ νὰ τοὺς ἀποδείξῃ, ἵν' ἀπαλλάξῃ ἑαυτὴν τῆς εὐθύνης. Κατὰ τὸ σύνταγμα, ἐτησίως προσδιορίζεται ἡ στρατολογία καὶ ἡ δύναμις τοῦ στρατοῦ καὶ μόνον ὡς πρὸς ἐν τούτων διὰ τοῦ ἄρθρου 17 ζητεῖ ἡ κυβερνήσις ἐντολὴν τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, ἵνα διὰ βασιλικῶν διαταγμάτων προσωρινῶς νομοθετῇ, ζητεῖ τοῦτο μόνον περὶ τῆς αὐξήσεως τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ, διότι τὰ τῆς στρατολογίας εἶναι διὰ νόμων κανονισμένα· καὶ σήμερον ἀκόμη ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν ὑπέβαλε νομοσχέδιον, περιλαμβανόν διατάξεις καὶ περιᾶλλης στρατολογίας, περὶ τῆς μεταβατικῆς ἐθνοφυλακῆς, διότι ἐπιθυμεῖ ἡ κυβερνήσις καὶ κατὰ τοῦτο νὰ ᾔναι τὰ πάντα νομοθετικῶς διαγεγραμμένα. Διὰ τῶν νομοσχεδίων, ἅτινα εἰσὶν ἐψηφισμένα, ἡ διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν ψῆφον τῆς βουλῆς, πᾶσα ἡ στρατιωτικὴ δύναμις τοῦ κράτους δύναται νὰ κληθῇ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους, ὡς πρὸς δὲ τὰς πιστώσεις, κατὰ τὴν τελευταίαν τακτικὴν σύνοδον, ἐψηφίσαντες αὐτὰς ὡς παρακολουθήματα τῶν περὶ δανείων νόμων, τὸ αὐτὸ δὲ γενήσεται καὶ ἐπὶ νέου δανείου, ὥστε δυνάμεθα νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν μέτρων, ἅτινα ἤθελον προκαλέσει αἱ ἀνάγκαι, ἐπὶ τῇ βάσει πιστώσεων ὑπὸ τῆς βουλῆς ἐψηφισμένων. Ἐπομένως μόνον μίαν νομοθετικὴν ἐντολὴν δίδει ἡ βουλὴ εἰς τὴν κυβερνήσιν, τὴν τῆς αὐξήσεως τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ, ἀλλὰ ὡς πρὸς ταύτην ὑποδεικνύει ἀπὸ τοῦδε διὰ τοῦ νόμου τὸν τρόπον καθ' ὃν τὰ σώματα θέλουσι συμπληρωθῇ, ἂν ἀπρόοπτα συμβεβηκότα δὲν ὑπαγορεύσωσι τρόπον ἄλλον. Ἐὰν κατὰ τοῦτο διαφέρει ἡ πρότασις τῆς κυβερνήσεως ἀπὸ τῆς προτάσεως τοῦ κυρίου Πετιμεζᾶ, πρόδηλον εἶναι ὅτι προκριτέα ἡ κυβερνητικὴ πρότασις. Δύνανται τις ν' ἀμφιβάλλῃ ὅτι τὰ μέτρα θὰ ἔχωσι πλείοτερον κύρος, ὅταν ὑμεῖς τὰ κανονίσετε· δύνανται τις ν' ἀμφιβάλλῃ ὅτι πλείοτερον κύρος ἔχουσι τὰ μέτρα ἐκεῖνα περὶ ὧν ἡ βουλὴ ἀπεφάνθη, ἢ ἐκεῖνα ἐφ' ὧν

δὲν ἀπεφάνθη; ψηφίζοντες τὴν πρότασιν τοῦ κ. Πετιμεζᾶ δὲν ὀ ἀπεδίδοτε τὴν δέουσαν βαρύτητα εἰς τὴν βουλὴν, βαρύτητα τὴν ὁποίαν ἔχει καὶ οφείλει νὰ ἔχῃ ἐν τῷ κράτει. Ἄλλως, κύριοι, δὲν πρέπει νὰ παρορῶμεν καὶ τοῦτο, ὅτι ὑπεβλήθη εἰς τὴν βουλὴν ὁπωσδήποτε νομοσχέδιον περιέχον ὁλόκληρον τὴν ιδέαν τῆς κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὰς παρούσας στρατιωτικὰς ἀνάγκας, ἡ δὲ βουλὴ, ἂν ἐπιψηφίσῃ τὴν πρότασιν τοῦ κ. Πετιμεζᾶ καὶ δὲν ἀποφανθῇ περὶ τῶν μέτρων τῆς κυβερνήσεως τῶν ὑποβληθέντων εἰς αὐτήν, ἂν θεωρῇ αὐτὰ κατάλληλα, ἀποδεικνύει ὀλιγωρίαν πρὸς ταῦτα σπουδαίας ἔχουσαν συνεπείας. Δὲν εἶναι τοῦτο ζήτημα φιλοτιμίας προσωπικῆς, διότι σήμερον δὲν πρόκειται περὶ προσωπικῶν, ἀλλ' εἶναι ζήτημα φιλοτιμίας κυβερνητικῆς. Οφείλομεν νὰ ἔχωμεν ζήλο- τύπως πρὸς τὰ μέτρα ἡμῶν καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέπωμεν ὅπως ἐξασθενίζωνται ἠθικῶς διὰ τῆς ἐπιδεικνυομένης πρὸς ταῦτα ἀδιαφορίας τῆς βουλῆς. Ἡ κυβερνήσις ὑποβόλῃ- σα ἅπασι τὰ μέτρα ταῦτα πρὸς ἐπιψήφισιν, δὲν δύναται ν' ἀνεχθῇ, ὅπως, μὴ τυχόντα τῆς ἐπιδοκιμασίας τῆς βουλῆς καὶ παραγκωνισθέντα ὑπ' αὐτῆς, καταστῶσιν ὅμως νόμοι τοῦ κράτους ἄνευ τῆς ψήφου αὐτῆς διὰ διαταγμάτων. Νομίζω ὅτι ἡ εὐκαιρία, ἣν παρέχει ἡ κυβερνήσις εἰς τὴν βουλὴν, ἵνα διὰ δημοσίας συζητήσεως ἐκφράσῃ τὸ φρόνημα αὐτῆς περὶ τοῦ προσφόρου κανονισμοῦ τῶν στρατιωτικῶν καὶ συντελέσῃ διὰ τῆς ψήφου αὐτῆς εἰς τὴν καταλληλοτέραν μὀρφωσιν τοῦ νομοσχεδίου, εἶναι εὐκαιρία, ἣν ἡ βουλὴ καθήκον ἔχει πρὸς τὸ ἔθνος νὰ μὴ παρίδῃ. Τὸ ἔθνος θέλει νὰ γνωρίσῃ ὅτι αἱ ὑποχρεώσεις αἱ μεγάλας τὰς ὁποίας θὰ ἐπιβάλλωμεν εἰς αὐτὸ, εἶναι ὑποχρεώσεις αἵτινες ἐπεζητήθησαν δημοσίως, αἵτινες ἐβασανίσθησαν, αἵτινες ἀπεδείχθησαν ὀρθαί καὶ ἔτυχον τῆς ψήφου τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ. Ἐὰν δὲ μετὰ τὴν λήξιν τῆς συνόδου νέαι ἀνάγκαι ἀναφύωσι, τότε βεβαίως τὸ ἔθνος θέλει ἀναγνωρίσει τὰς συνεπείας τῶν ἀναγκῶν τούτων καὶ θέλει προθύμως τότε, ἀλλὰ τότε μόνον, θεωρήσῃ, ἐπαρκὲς τὸ κύρος τῶν μέτρων ἔστω καὶ ὑπὸ μόνης τῆς κυβερνήσεως νομοθετηθέντων.

ΧΟΙΔΑΣ. Μετὰ τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ λογικωτάτην ἀγόρευσιν τοῦ κ. Τρικούπη θεωρῶ περιττὸν νὰ ὁμιλήσῃ τις, ὁ κ. Ζωχιὸς ἀντικρούει τὸν κ. Τρικούπην.

ΔΟΜΒΑΡΔΟΣ. Δὲν πρόκειται πλέον περὶ τῆς προτάσεως τοῦ κ. Πετιμεζᾶ, ἀφοῦ ἡ κυβερνήσις τὴν ἀποκρούει, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ πρότασις αὕτη συζητεῖται, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ εἶπω ὅτι ὁ ἀξιότιμος κ. Ρικάκης ὁ κατάδικός σας ἐπὶ τοσούτον τὴν πρότασιν ταύτην, ὃς εἶχε δίκαιον, ἐὰν ἐπρότεινετο ἡ πρότασις αὕτη ἐπὶ ὁμαλῶν περιστάσεων· ἐν ὁμαλαῖς περιστάσεσι βεβαίως ἡ βουλὴ δὲν πρέπει νὰ παρικήσῃ οὐδὲν τῶν δικαιωμάτων της, ἐν τῇ περιπτώσει ἐκεῖνῃ ὥφειλε βεβαίως ν' ἀπορρίψῃ ἡ πρότασις ὡς ἀπαράδεκτος, ἀλλὰ κατ' ἐμὲ νομίζω ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς τὴν περίπτωσιν ἐκείνην, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρέθησαν συνταγματικώτεροι καὶ φιλελευθερώτεροι βουλαὶ καὶ προέβησαν εἰς τοιαύτας ἀποφάσεις. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐπιμείνωμεν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς προτάσεως ταύτης καὶ νὰ τὴν ἐπιβάλωμεν εἰς τὴν κυβερνήσιν, ἀφοῦ λέγει ἡ κυβερνήσις, δὲν τὴν δεχόμεθα, δὲν θέλω τὴν ἐξουσίαν ταύτην· πρὸς τί νὰ ἐπιμείνωμεν;

Ἐπεθύμουν καὶ ἐπιθυμῶ νὰ βλέπω τὴν κυβερνήσιν ζητοῦσαν ἐξουσίαν πλείονα ἐκείνης τὴν ὁποίαν ζητεῖ, καὶ τὸ ἐπεθύμουν καὶ τὸ ἐπιθυμῶ, διότι φρονῶ ὅτι ἤδη δὲν πρόκειται κυρίως περὶ τῆς προτάσεως τοῦ κ. Πετιμεζᾶ· ἀγαθὴ τύχη, ἐν τῇ σημερινῇ συζητῇ παρευρισθῆσαν αἱ δύο ἀντίθετοι ιδέαι, αἵτινες ἔπρεπε πρὸ πολλοῦ νὰ μᾶς ἀ-

πασχολήσωσι άνευ περιαγωγών. Παρουσιάζεται ή ιδέα ότι αί περιστάσεις τής Ανατολής είναι τοιαύται ώστε έχουσιν άκουσαν να υποχρεώσουν την Ελλάδα να λάβη μέρος εις τον πόλεμον, παρουσιάζεται δέ και ή άπ' ευθείας προς αυτήν αντίθετος. Έκείνοι οι όποιοι επέμενον εις την συγκρότησιν τής παρούσης κυβερνήσεως δέν είναι άμφιβολία καμμία ότι την πρώτην ιδεάν συμμερίζονται. Η κοινή γνώμη και ήμεεις, όταν εξητούσαμεν την σύστασιν τής παρούσης κυβερνήσεως, δέν υπάρχει άμφιβολία ότι την πρώτην ιδεάν παρεδεχόμεθα είναι δέ και γνώμη άλλη, ότι ή Ελλάς δέν δύναται να πολεμήσῃ και δέν θα εύρεθῇ εις την ανάγκην άνευ τής θελήσεώς της να περιπλακῇ εις τον παρόντα πόλεμον. Η επί των αντιθέτων τούτων ιδεών συζήτησις και ή απόφασις ήμῶν πρέπει να παρουσιασθῇ καθαρά. Οι φρονούντες, ως φρονεῖ ο αξιότιμος βουλευτής Μέσης κ. Ζωχιός, οι φρονούντες ότι δέν πρόκειται περι συμμετοχῆς κατά τον ύφιστάμενον πόλεμον, αλλά περι άπλών τακτικῶν παρασκευῶν τὰς όποιās θα χρησιμοποιήσωμεν μετὰ 5 ή 10 ἔτη (ὁμολογῶ δέ ότι δυστυχῶς εύρισκόμεθα σήμερον ἐκεῖ ἀφ' ὅπου πρό δέκα ἐτῶν ἔπρεπε να ἀναχωρήσωμεν) οι φρονούντες λέγω τούτο ἄς φέρωσι καθαρώς τήν γνώμην των ὀφείλουσι να τό εἴπωσι καθαρά διὰ να τό ἡξεύρωμεν και ήμεῖς οι ἔχοντες τήν ἄλλην ιδεάν. Οἰαδήποτε και ἂν ᾖναι ή μειονοψηφία, εις τήν ὁποίαν εύρίσκονται σήμερον οι αντιφρονούντες, ὀφείλουσι να ἐξηγηθῶσι καθαρώς διὰ να συζητηθῶσιν αἱ δύο ιδεαί, διὰ να ἀποφανθῶσιν ἐν γνώσει και ή βουλή και το κοινόν τής Ελλάδος. Διὰ τί ἐκεῖνο τό ὁποῖον λέγουσιν ιδιαιτέρως να μή τό εἴπωσιν ἀπό τοῦ βήματος, ως ὀφείλουσι; διὰ τί να μή εἴπωσι διὰ τί δέν δυνάμεθα να σπρώξωμεν τον τόπον, και ότι δέν πρέπει να χαθῇ ή Πελοπόννησος; ἐγὼ λέγω, και νομίζω ότι ἐκφράζω τό αἶσθημα ὅλων των Πελοποννησίων, οἱαδήποτε θυσίαι ἔάν ἀποφασισθῶσιν, οι Πελοποννήσιοι θα τὰς δεχθῶσιν ευχαρίστως.

ΠΑΠΗΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ. Διὰ τί ἀναφέρετε τήν Πελοπόννησον μόνον;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ο κ. Ζωχιός όταν ἐλάλησεν, εἶπεν ότι δέν ἐξαίρει και τὰ λοιπά τμήματα τής Ελλάδος.

ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ. Εἶπον πρῶτον περι Πελοποννήσου, διότι εἶνε τό μεγαλύτερον τμήμα, ἔάν πρόκειται δέ και περι τής μικρῆς Ζακύνθου, λέγω ότι δέχεται ευχαρίστως να θυσιθῇ εις τήν θάλασσαν, ἂν διὰ τής θυσίας ταύτης πρόκειται να σωθῇ και μεγαλυνθῇ ή Ελλάς. Προσθεύω, κύριοι, ότι πρέπει να παρασκευασθῶμεν ἐκτάκτως.

ΖΩΧΙΟΣ. Προχθές ἦλθε τό ζήτημα τοῦ «ἀνεργίθω ο κύβος» και εἰς των ἀξιότιμων ὑπουργῶν εἶπε ότι δέν πρόκειται περι τούτου.

ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ. Λοιπόν ἄς τό θέσωμεν ήμεῖς καθαρά· ἐγὼ λέγω να τεθῶσιν αἱ ιδεαί καθαρώς, ἵνα ταχθῶμεν οι μὲν ὑπὲρ τής μᾶς οι δέ λοιποὶ ὑπὲρ τής ἄλλης. Λέγω δέ ότι ή Ελλάς ὤφειλε πρό 10 ἐτῶν να σκέπτεται αὐτὰ τὰ ὁποῖα σκέπτεται τώρα, ὤφειλε τοῦλάχιστον πρό δύο ἐτῶν να τὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἀφ' ὅτου ἤρχισεν ή ἐπανάστασις τής Βόσνας και Ἐρζεγοβίνας, τότε ἔπρεπε να συζητήσωμεν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα συζητοῦμεν τώρα· ἀλλ' ἀφ' ὅσα δέν ἔγινον πρό 10 ἐτῶν, πρό δύο ἐτῶν, πρέπει να γίνωσι τώρα, ταύτην τήν στιγμήν ὀφείλομεν να σκεφθῶμεν και ἐνεργήσωμεν ὅχι, ὅπως ἠθέλομεν πράξει τοῦτο πρό δέκα ἐτῶν, ἀλλὰ ταχῶς, ἀναλογιζόμενοι τήν θέσιν εις τήν ὁποίαν ἀνεξαρτήτως τής θελήσεως ἡμῶν ἴσως ἦθελεν εύρεθῇ ή Ελλάς, τούτέστι εις τό να περιπλεχθῇ ἴσως ἐν τῷ παρόντι πολέμῳ.

Σ. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ. Βεβαίως και ἀφεύκτως θα εύρεθῇ.

ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ. Λοιπόν ἔάν βεβαίως και ἀφεύκτως θα εύρεθῇ, πρέπει να σκεφθῶμεν και ἐνεργήσωμεν ταχῶς ὅ,τι ἔχει ή βουλή να σκεφθῇ και ἐνεργήσῃ. Η κυβερνήσις εἴτε διὰ τον ἕνα εἴτε διὰ τον ἄλλον λόγον δέν θέλει να δεχθῇ τήν δικτατορίαν· ὀφείλομεν να σεβασθῶμεν τήν ιδεάν της ταύτην, διότι πρὸς τοῖς ἄλλοις δέν δυνάμεθα να ἐπιβάλωμεν τήν αντίθετον.

Η κυβερνήσις δέν θέλει τήν δικτατορίαν ἐμπορουμένη ἀπό τήν ιδεάν, ότι διὰ των προτάσεων ἔχει ὅλην τήν δύναμιν τήν ὁποίαν ζητεῖ. Ἀφ' ὅ,τι λοιπόν ή κυβερνήσις, ἥτις σύγκειται ἐξ ὅλων των ἡγετῶν των κομμάτων, ἀρκεῖται εις τοῦτο, ἀφ' ὅ,τι οι ἡγέται είναι πληρέστατα σύμφωνοι και εις τήν ἀρχήν και εις τὰ καθεκαστα των προτάσεων των, διὰ τί ήμεῖς να ἐπιμένωμεν συζητοῦντες λεπτομερείας; είναι καιρός χαμένος και δέν πρέπει να χάνωμεν συζητοῦντες οὔτε μίαν ἐβδομάδα, οὔτε μίαν ἡμέραν, ἀλλ' οὔτε μίαν ὥραν. Ἐχομεν ἤδη 25 ἡμέρας ἀφ' ὅτου συνήλθομεν, ή δέ νῦν κυβερνήσις ἐσυστήθη πρό 15 ἀκριβῶς ἡμερῶν. Καί ή πρώτη περίοδος και ή δεύτερα ἦτον ἀρκετῇ, ὥστε ή βουλή να ἔχῃ ψηφισμένα ἐκεῖνα ἐπὶ των ὁποίων ή κυβερνήσις ἠδύνατο να ζητήσῃ τό κύρος τής ἀντιπροσωπίας, ἀλλὰ δυστυχῶς παρήλθον ὅλαι αὐταί αἱ ἡμέραι και δέν ἐψηφίσαμεν τίποτε ἐκ των ἀναγκαιούτων. Εἰς τοῦτο δέν πταίει ή βουλή. Ἐψηφίσαμεν και θα ἐξακολουθήσωμεν ψηφίζοντας με τήν μεγαλειτέραν ταχύτητα τοὺς νόμους τοὺς ὁποῖους ή κυβερνήσις παρουσιάζει. Ἦθελα δέ πρὸς τοῦτο παρακαλέσει τον ἀξιότιμον βουλευτήν Καλαβρύτων κ. Πετιμεζάν, ἐν περιπτώσει μή παραδοχῆς τής προτάσεώς του, να ἀφήσῃ κατὰ μέρος τὰς συζητήσεις αἱ ὁποῖαι προανήγγειλεν ότι εις τό στρατολογικόν νομοσχέδιον θέλουν προκαλέσει σκάνδαλα και συγκρούσεις.

Η ὑποστήριξις τήν ὁποίαν θα δώσωμεν εις τήν κυβερνήσιν είναι αὐτή, ἀλλὰ πρὸς τούτοις να τήν παρακαλέσωμεν να ἐπιταχύνῃ, να καθυποβάλῃ τὰ σχέδιά της, και ήμεῖς να τὰ ψηφίσωμεν, καθὼς τὰ παρουσιάζει ή κυβερνήσις· ἀλλὰ να ἐπιταχύνῃ, διότι δικαίως παρετηρήθη ἀπό τοῦ βήματος, ότι τὰ νομοσχέδια, ἐπὶ των ὁποίων πρέπει κυρίως να ταχύνωμεν, τὰ οἰκονομικά, εἰσέτι δέν ἔλθομεν τήν ευχαρίστησιν να τὰ ἴδωμεν, ὅπως πεισθῶμεν, ότι τὰ νομοσχέδια αὐτὰ δέν είναι νομοσχέδια παρατάσεως, δέν είναι νομοσχέδια συμπληροῦντα ἐν μέρει μόνον τὰς ἀνάγκας τής στιγμῆς, ἀλλ' είναι νομοσχέδια πλήρη, ἐμφαίνοντα, ότι ἐμποροῦν να ἐκπληρώσωσι καθ' ὅλας τὰς τὸν σκοπὸν τὴν ὁποῖον συμμερίζονται· ἐκεῖνοι, ὅσοι συμμερίζονται τήν ιδεάν ότι βεβαίως, ἀναφεύκτως ή Ελλάς και ἀνεξαρτήτως θα περιέλθῃ εις πόλεμον· διότι δέν λησμονῶ τήν στιγμήν ταύτην καί τι, τό ὁποῖον εις ἄλλην συνεδρίαν εἶπεν ο ἀξιότιμος τότε πρωθυπουργος και νῦν ὑπουργός των ἐσωτερικῶν κ. Κουμουνοδόρος, ότι δηλαδή μετὰ τῆς μᾶς και τής ἄλλης ιδεᾶς πρέπει να ἐκλέξωμεν, ἀλλὰ, ἀφ' ὅ,τι ἐκλέξωμεν, πρέπει να βαδίσωμεν ἀνδρικῶς και σταθερῶς μέχρις ἐσχάτων. Ὅσοι ἔχοντες τήν ιδεάν, ότι και ἀνεξαρτήτως τῆς θελήσεως ἡμῶν θα ἀναμειχθῶμεν εις τον παρόντα πόλεμον, πρέπει να ἀφήσωμεν κατὰ μέρος τὰς μακρὰς και λεπτολόγους συζητήσεις και να ἐξετάσωμεν μόνον ἂν τό προταθῆσόμενον ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως σύστημα, ἐν τῷ συνόλῳ αὐτοῦ, είναι πλήρες, ἂν ἀνταποκρίνεται πρὸς τον μέγαν σκοπὸν και πρὸς τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ θυσίας και τοὺς κινδύνους.

Συμπεραίνων, διὰ να μή ἂς ἀπασχολῶ περισσότερο,

ἐπαναλαμβάνω νὰ παρακαλέσω τὴν κυβέρνησιν, νὰ καθυποβάλῃ τὰ οικονομολογικὰ σχέδιά της, νὰ ἐπιταχύνῃ δὲ ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερο, καὶ ἀπὸ τὴν βουλὴν θὰ λάβῃ ὅλην τὴν ὑποστήριξιν καὶ τὴν ἐνίσχυσιν, ἀλλὰ τάχιστα, διότι ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει δὲν ἔχομεν νὰ ἐξετάσωμεν, ποῖον εἶναι τὸ καλλίτερον, ἀλλὰ ποῖον εἶναι τὸ ταχύτερον· ἄρκει ὅσον καιρὸν ἔχασαμεν μέχρι τοῦδε.

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ. Ἐπειδὴ οὐδὲν περὶ τακτικῶν παρασκευῶν γίνεται ἔχω δικαίωμα νὰ πιστεύω ὅτι ἡ κυβερνήσις δὲν παρασκευάζεται σπουδαίως.

ΑΘ. ΠΕΤΜΕΖΑΣ. Σὰς βεβαιῶ, κύριοι, ὅτι, μεθ' ὅλα ὅσα ἐρρέθησαν, ὅτι πρέπει νὰ γείνῃ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τούτου εὐρυτάτη συζήτησις, ἐγὼ ἀκόμη δὲν εἰμπόρεσα νὰ ἐννοήσω, διατί γίνεται αὕτη ἡ συζήτησις. Ἀναγνωρίζω, ὅτι αἱ περιστάσεις εἶναι σπουδαῖαι, δὲν ἀναγνωρίζω ὅμως, ὅτι σπουδαίως συζητοῦμεν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ.

ΡΑΛΛΗΣ. Ἐγὼ ἀναγνωρίζω ὅτι παρὰ πολὺ σπουδαίως συζητοῦμεν ἐπὶ τῆς προτάσεως.

ΠΕΤΜΕΖΑΣ. Τὰ νομοσχεδία τὰ ὅποια παρουσιάζονται ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις καὶ δι' ἐκτακτὸν στρατολογίαν, βεβαίως ἔχουν πάντοτε καὶ μίαν πολιτικὴν ἔννοιαν, ἐκτὸς τῶν συνταγματικῶν διατυπώσεων περὶ τῶν ὁποίων ὠμίλησεν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν, τὰς ὁποίας ὤφειλε νὰ τηρήσῃ, διότι δὲν εὐρίσκεται ἡ ἐπικράτεια ἐν ὥρᾳ πολέμου. Τὸ νομοσχέδιον τὸ ὑπουργικὸν βεβαίως ἔχει ἐλλείψεις, δὲν εὐρίσκω δὲ ποσῶς, ὅτι ἡ πρότασις τοῦ ἐξαδέλφου μου κ. Σ. Πετιμεζᾶ προσθέτει κατ' οὐσίαν τι περισσότερο, ἀφορᾷ ὅμως τοὺς συνταγματικούς τύπους καὶ δίδει μεγαλητέραν πολιτικὴν σημασίαν εἰς τὰ πράγματα. Πρέπει δὲ ὅλοι νὰ γνωρίζωμεν, ὅτι πάντοτε εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἡ ἔχουσα καλλιτέρετος ὀφθαλμοὺς νὰ βλέπῃ τὰ πράγματα εἶναι ἡ κυβέρνησις. Ἡ κυβέρνησις λέγει διὰ τοῦ νομοσχεδίου «ἔχω ἀνάγκην αὐτῆς τῆς δυνάμεως, τὴν ὁποίαν σὲς παρακαλῶ νὰ μοῦ χορηγήσῃς, ἐπειδὴ ὅμως σὲς θὰ ἀπέλθῃς καὶ εἶναι ἐνδεχόμενον κατὰ τὴν ἀπουσίαν σας νὰ παρουσιασθῶν ἐκτακτοὶ περιστάσεις, νὰ με ἐξουσιοδοτήσῃς, ὥστε διὰ βας. διαταγμάτων ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς βουλῆς τῆς πρώτης συνόδου, καταφύγω καὶ εἰς μέσα, τὰ ὅποια αἱ ἀνάγκαι θὰ παρουσιάσουν. Πού εὐρίσκετε λοιπὸν τὴν ἔλλειψιν εἰς τὸ νομοσχέδιον, ἢ τὴν διαφορὰν ἢ ὁποία ὑπάρχει οὐσιαστικῶς μεταξὺ τῆς προτάσεως τοῦ Σ. Πετιμεζᾶ καὶ τοῦ ὑπουργικοῦ νομοσχεδίου; οὐδαμῶς· ἡ μόνη διαφορὰ εἶναι, ὅτι τὸ μὲν ὑπουργικὸν νομοσχέδιον στηρίζεται ἐπὶ τοῦ θεμελιώδους νόμου, ἐπὶ τῆς πολιτικῆς ἀνάγκης τῆς παρούσης καὶ τῆς μελλούσης, ἡ δὲ πρότασις τοῦ κ. Σ. Πετιμεζᾶ μᾶς ρίπτει εἰς ἓν χάος ἄνευ λόγου.

Πρὸς τί λοιπὸν αὕτη ἡ μεγάλη συζήτησις; νὰ καθαρίσωμεν τὰς ιδέας μας; αἱ ιδέαι μας νομίζω ὅτι σήμερον εἶναι ἐντελῶς καθαραί· αἱ ιδέαι τῆς βουλῆς σήμερον ἐκαθαρίσθησαν καὶ ἐπραγματοποιήθησαν διὰ τῆς συγκροτήσεως τοῦ παρόντος ὑπουργείου. Τί χρειάζεται λοιπὸν αὕτη ἡ συζήτησις ἢ ἄνευ λόγου. Ἔρχεται ὁ κ. Ζωχιὸς καὶ λέγει· σὲς οἱ κυβερνήται δὲν πιστεύετε εἰς αὐτὰ τὰ ὅποια λέγετε· διότι, ἐὰν ἀντιστρέψωμεν τὰ πράγματα καὶ εἴπωμεν, σὲς, κ. Ζωχιέ, δὲν πιστεύετε εἰς ὅσα λέγετε, ποῖαν ἀπόδειξιν ἔχετε νὰ μᾶς ἀποδείξητε ὅτι τὰ πιστεύετε;

ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ. Ἀποδείξεις ἔχομεν ὅτι ὁ κ. Ζωχιὸς ὡς ὑπουργὸς ἐψηφοφόρησεν ὑπὲρ παρασκευῶν.

ΑΘ. ΠΕΤΜΕΖΑΣ. Ἦτο περιττὸν νὰ γείνῃ λόγος περὶ τῆς εὐθύνης· διότι καὶ τὰ νομοθετικὰ σώματα καὶ τὰ

ἔθνη λαμβάνουν πάντοτε ὑπ' ὄψιν τὰς περιστάσεις καὶ ἔχοντα ὑπ' ὄψιν αὐτὰς κρίνουν τὸ μέτρον τῆς εὐθύνης ἢ ὁποία πρέπει νὰ βαρύνῃ τὸ ὑπουργεῖον.

Δὲν εἶναι σωστὴ ἡ πρότασις τοῦ κ. Σ. Πετιμεζᾶ καὶ δι' ἄλλον λόγον, διότι ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἐνισχύει ὅχι μόνον τὴν ιδέαν, τὴν ὁποίαν θέλει νὰ ὑπηρετήσῃ ὁ κ. Πετιμεζᾶς, ἀλλ' ἐνισχύει καὶ τὴν κυβέρνησιν καὶ τὴν βουλὴν, διότι ἡ συζήτησις θὰ ἀκουσθῇ καὶ τὸ ἔθνος θὰ κρίνῃ, ὅτι εἰς αὐτὰ τὰ μέτρα καταφεύγει ἡ βουλὴ διὰ δικαιολογημένους λόγους, καὶ θ' ἀντλήσῃ ἡ βουλὴ ἐμπιστοσύνην ἀπὸ τὸν λαὸν καὶ ἡ κυβέρνησις ἀπὸ τὴν βουλὴν. Διὰ τοῦτο νομίζω, ὅτι πρέπει νὰ παύσῃ πλέον ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως αὐτῆς.

Α. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ. Κηρύσσεται ὑπὲρ τῆς προτάσεως τοῦ κ. Σ. Πετιμεζᾶ καὶ θεωρεῖ ὅτι ἡ κυβέρνησις πρέπει νὰ δηλώσῃ ἂν θέλῃ πόλεμον ἢ εἰρήνην (ἱλαρότης).

ΜΙΑΗΣΙΣ. Θὰ καταψηφίσω τῆς προτάσεως, ἂν καὶ παραδέχομαι αὐτήν, διότι ὅ,τι ζητεῖται διὰ ταύτης περιέχεται εἰς τὸ ἄρθρ. 17 τοῦ νομοσχεδίου.

— Ἡ βουλὴ δι' ἀναστάσεως ἀπορρίπτει τὴν πρότασιν τοῦ κ. Σωτηρίου Πετιμεζᾶ.

— Ἐπιψηφίζεται εἰς β'. ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ αὐξήσεως τοῦ σώματος τῆς χωροφυλακῆς.

— Ἐπιψηφίζεται εἰς γ'. ἀνάγνωσιν ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσωρινοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ στρατοῦ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Αὔριον θὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ συζήτησις.

Διαλύεται ἡ συνεδρίασις περὶ τὴν μεσημέριαν.

ΕΦΕΣΙΣ

Τῆς ἐν Ἀθήναις ἰδρυμένης ἀσφαλιστικῆς εταιρίας ὁ «Φοῖνιξ» ἐκπροσωπομένης ὑπὸ τοῦ Ἠλία Κεχαγιᾶ διευθυντοῦ τοῦ ἐν Πόρῳ πρακτορείου της, κατοίκου Πόρου

κατὰ

Κανάκῃ Φιλάρετου κατοίκου Ἀστυπαλαίας καὶ ἀγνώστου διαμονῆς, καὶ

κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 685 τῆς 28 76ρίου 1875 ἀποφάσεως τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος τῶν ἐν Πόρῳ πρωτοδικῶν

Ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν.

Ἐπειδὴ ἀφοῦ κατὰ τὴν σύμβασιν ἡτο ἀπαράδεκτος ἡ ἀγωγή πρὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκαταλείψεως κατὰ ρητὸν ὅρον ταύτης ἔπρεπε ν' ἀπορριφθῇ ἡ ἀγωγή καὶ νὰ μὴ διαταχθῶσιν ἀποδείξεις μὴ χρήσιμοι.

Ἐπειδὴ ἀφοῦ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς δυστυχηματαποδείξεως βεβαιούται ὅτι τὸ δυστύχημα ἦτο καρπὸς προδήλου ἀπροσεξίας τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ πληρώματος, ἔπρεπε κατὰ νόμον ν' ἀπορριφθῇ ἡ ἀγωγή.

Διὰ τὰ ὅσα καὶ

Δι' ὅσους ἄλλους λόγους ἐπιφύλασσόμεθα νὰ προσθέσωμεν ἐν καιρῷ, καλοῦμεν τὸν ἀντιδικὸν πρὸς συζήτησιν τῆς παρούσης καὶ

ἔξαιτο ὁ μὲς θ

Α' Νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ παρούσα ἔφεσις.

Β' Νὰ ἐξαφανισθῇ ἡ ἐγκαλούμενη ἀπόφασις καὶ ἀπορριφθῇ ἡ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου 1874 ἀγωγή τοῦ ἀντιδικοῦ ὡς ἀπαράδεκτος καὶ ἀβάσιμος.

Γ' Νὰ καταδικασθῇ ὁ ἀντιδικὸς εἰς τὰ ἔξοδα καὶ τέλη.

Ὁ ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητὴρ παραγγέλλεται νὰ ἐπιδώσῃ νομίμως τὴν παρούσαν πρὸς τὸν Κανάκῃ Φιλάρετον ἐπιδίδων ταύτην τῷ κ. εἰσαγγελεῖ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν καὶ καταχωρίζων εἰς τὴν ἐφημερίδα ἡ «Ὠρα».

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 Ἰουνίου 1877

Ὁ πληρεξούσιος τοῦ ἐκκαλοῦντος προσώπου

Γ. ΖΕΡΜΑΣ

[B 388—α]